

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО КОЛЕДЖУ

Кундій Ж.П., Біланова Л.П.

Медичний коледж ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

У статті описані основні аспекти застосування методів активного навчання як складової частини сучасних інноваційних технологій, що останнім часом широко впроваджуються у практику навчання.

Ключові слова: якість освіти, інновації, нові технології, нововведення.

Якісна освіта розглядається сьогодні як один з індикаторів високої якості життя, інструмент соціальної та культурної злагоди й економічного зростання. Міжнародне співтовариство нині хвилюють і питання якісної освіти з проєкцією на здобуття молоддю життєвих компетентностей, її успішне входження в суспільство. Зміни, які відбуваються в сучасному суспільному житті, потребують розвитку нових засобів освіти, педагогічних технологій, які сприяють індивідуальному розвитку особистості, творчій ініціативі, навичкам самостійної роботи в інформаційних полях, формуванню в студентства універсального вміння ставити і вирішувати завдання для розв'язання проблем, які виникають у житті та професійній діяльності.

Акцент ставиться на формування в майбутніх медичних і фармацевтичних працівників уміння самостійно мислити, здобувати і застосовувати знання, ретельно обмірковувати прийняття рішень та чітко планувати дії, ефективно співпрацювати в різноманітних за складом і профілем групах, бути відкритими для нових контактів і культурних зв'язків. Усе це потребує широкого впровадження в навчально-виховний процес альтернативних форм і методів ведення освітньої діяльності.

Пошук нових технологій пов'язаний із появою в навчально-освітніх закладах сучасної техніки для роботи з навчальною і науковою інформацією (комп'ютери, Інтернет, мультимедійна, аудіо-, відеотехніка, інтерактивна дошка) та необхідністю її ефективно і цілеспрямовано використовувати.

Для підготовки конкурентоспроможного медичного і фармацевтичного працівника в коледжі в усному викладанні навчального матеріалу використовуються вербальні, технічні та наочні методи навчання. Серед вербальних методів навчання чільне місце займає лекція як форма викладення об'ємного теоретичного матеріалу, який забезпечує цілісність і завершеність його сприйняття студентами медичному коледжі лекції читають із використанням ТЗН. Крім ТЗН, для засвоєння нового матеріалу, використовуються форми наочності у вигляді таблиць, схем, алгоритмів тощо.

Закріпленню теоретичних знань, розвитку необхідних навичок сприяють практичні та семінарські заняття із застосуванням програм-тренажерів. На практичних заняттях широко впроваджуються комп'ютерні технології.

Компетентнісний підхід, який покладено в основу нових стандартів, потребує від викладачів нових форм діяльності, змін підходу до навчання, підвищення кваліфікації. Інноваційне навчання допомагає не тільки досягти формування в студентів визначених компетентностей, а й реалізувати дослідницький підхід до вивчення кожної дисципліни. Цікавим елементом на практичних заняттях є застосування самостійного вибору студентом виду діяльності, пов'язаного з темою заняття. Це бувають завдання як ігрового, так і неігрового плану. Досвід роботи свідчить про ефективність цієї технології адже студент працює активно і самостійно в межах «підготовленого дидактичного середовища»; реалізовується цілеспрямованість: студент знає, чим він буде займатися на занятті, мотивація стає важливим кроком на шляху вибору завдання; змінюється форма контролю: студента контролює комп'ютер; у студентів розвиваються вміння працювати сконцентровано, не заважати іншим, розвиваються навички комунікативної культури; незалежно від складності та новизни самостійного завдання студент може вирішити його, правильно та економно

розподіляти власні сили, він також може розраховувати на допомогу одногрупників, довідників, навчальних посібників, викладача; формується інша ніж на традиційному занятті, культура поведінки викладача. Він спостерігає за ходом самостійної роботи, надає індивідуальну допомогу тільки в разі необхідності, обережно спрямовуючи саморозвиток студентів. На практичних заняттях зі студентами медичних спеціальностей найпродуктивніша робота малими групами. Студенти самі обирають лідера групи, спільно з'ясовують питання, розв'язують проблеми, які виникли в процесі самостійної діяльності.

Слід зазначити, що педагогічні інновації здійснюються за визначеним алгоритмом. Доктор педагогічних наук, професор І. І. Підкасистий виділяє 10 етапів розробки і реалізації педагогічних нововведень:

1. Розробка критеріального апарату і вимірювачів стану педагогічної системи, яка підлягає реформуванню. На цьому етапі потрібно з'ясувати потребу в нововведеннях.

2. Всебічна перевірка й оцінка якості педагогічної системи для визначення необхідності її реформування за допомогою спеціальних методів.

3. Пошуки зразків педагогічних рішень, які мають випереджальний характер і можуть бути використані для моделювання нововведень. На основі аналізу банку передових педагогічних технологій потрібно відшукати матеріал, із якого можна створити нові педагогічні конструкції.

4. Усебічний аналіз наукових розробок, які містять творче розв'язання актуальних педагогічних проблем.

5. Проектування інноваційної моделі педагогічної системи в цілому або окремих її частин. Створюється проект нововведення з конкретними заданими властивостями, які відрізняються від традиційних варіантів.

6. Виконавча інтеграція реформи. На цьому етапі необхідно уособити завдання, визначити відповідальних, засоби вирішення завдань, установити форми контролю.

7. Опрацювання практичного застосування відомого закону зміни праці. Перед упровадженням у практику нововведень необхідно точно розрахувати їхнє практичне значення й ефективність.

8. Побудова алгоритму впровадження в практику новизни. У педагогіці розроблені подібні узагальнені алгоритми. їм властиві такі риси як аналіз практики для пошуку ділянок, які підлягають оновленню або заміні, моделювання нововведення на основі аналізу досвіду і даних науки, розробка програми експерименту, моніторинг його результатів, упровадження необхідних коректив, підсумковий контроль.

9. Упровадження в професійну лексику нових понять або переосмислення колишнього професійного словника. Опрацьовуючи технологію, для її впровадження в практику керуються принципами діалектичної логіки, теорії відображення та ін.

10. Захист педагогічної інновації від псевдоноваторів. При цьому необхідно дотримуватися принципу доцільності нововведень.

Сучасні педагогічні пошуки ґрунтуються на активному, емоційному спілкуванні студентів із викладачами. Сьогодні викладачу вищу недостатньо володіти знаннями в межах дисципліни яку викладає, він має володіти сучасними методиками викладання і бути готовим до застосування інноваційної діяльності на практиці. І чим вища готовність до сприйняття інновацій, тим ефективніший цей процес.

Інноваційні ідеї мають бути адекватними реальним потребам студента. Вони повинні трансформуватись у конкретні технології, цілі та завдання. Викладач має напрацювати свій стиль і метод педагогічної діяльності. Велике значення має не тільки налаштування всіх викладачів на позитивний результат, а й правильні дії з боку адміністрації, яка забезпечить успішність інноваційної діяльності.

Отже, інноваційні технології - це необхідний інструмент сучасного викладача. У них закладено потужний потенціал для підвищення професійної майстерності та досягнення мети, поставленої державними стандартами перед системою вищої освіти, - підготувати спеціалістів до майбутньої професійної діяльності та самостійного життя.

Список використаної літератури

- 1 Кравчук М. Моніторинг як інноваційний інструмент забезпечення якості освіти гімназистів / М. Кравчук, М. Кішман // Управління освітою (Методист - Best). - 2012. - №6 (71). - С. 3.
- 2 Підкасистий І.І. Педагогіка: [навч. посіб.] / І.І. Підкасистий - М. : Російське педагогічне агентство, 1995.
- 3 Хороленок Л.А. Інноваційна діяльність викладача в умовах переходу на ФГОС / Л.А. Хороленок // Спеціаліст. - 2012. - №4 -С. 13—15.
4. Сапелкіна В.І. Використання сучасних освітніх технологій / В.І. Сапелкіна // Спеціаліст - 2012. - №6. - С. 21.